

РЕШЕНИЕ

№ 5581

гр. София, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 21.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **5989** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Д. Д. М. от [населено място], срещу Решение № ПО – 59/15.06.2022 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № С 220022-023-0001547/01.06.2022 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение и потвърденото с него ПНПОМ, като издадено при неспазване на изискването за форма, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и несъобразяване с целта на закона – отменителни основания по чл.146, т.2-5 АПК. Твърди, че искането за налагане на предварителните обезпечителни мерки не е мотивирано, както във вр. с основанието, така и относно размера на задълженията, тъй като не е основано на нито едно доказателство, че не е налице и обезпечителна нужда, че размерът на наложеното обезпечение не съответства на предполагаемия размер на публичните задължения и е нарушен принципът на съразмерност. Моли съда да отмени решението на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ. Претендират се разноси.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Изпраща административната преписка. В съдебно заседание излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и ПНПОМ. Моли съда да отхвърли

обжалването. Претендира юрисконсултско възнаграждение по представен списък .

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220621006875-020-001 от 16.12.2021 г. на ТД на НАП С. е възложена ревизия на Д. Д. М. за установяване на задълженията му за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. Срокът на ревизията е удължен до 05.05.2022 г. със ЗИЗВР №Р-22220621006875-020-002 от 02.03.2022г.

Със Заповед № Р-22220621006875-023-001/18.04.2022г., на основание чл.34, ал.1, т.1 ДОПК ревизионното производство е спряно считано от 18.04.2022 г. до 28.04.2022 г. На 29.04.2022 г. със заповед № Р-22220621006875-143-001/29.04.2022г., на основание чл. 35 от ДОПК производството по извършване на ревизия е възобновено. Със същата срокът на ревизията е определен до 16.05.2022 г.

С мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22220621006875-039-001 от 30.05.2022г. Р. А. К. на длъжност Главен инспектор по приходите, в качеството си на ръководител на ревизията, възложена със ЗВР № 22220621006875-020-001 от 16.12.2021г., със срок за извършването ѝ 16.05.2022 г., е поискала от публичния изпълнител да наложи ПОМ на Д. Д. М.. В искането си ревизиращият орган е обосновал извод, че в хода на ревизията ще бъдат определени публични задължения в предполагаем размер 7 243,00 лв. и лихва за забава от 3 732,46 лв. към 30.05.2022 г., поради което без налагането на предварителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително затруднено събирането на бъдещите публични задължения. В искането са изложени установените в хода на ревизията факти и обстоятелства, свързани с ревизираното лице, и данни и доказателства за имущественото му състояние.

Публичен изпълнител при ТД на НАП С. издава Постановление с изх. №С220022-023-0001547 от 01.06.2022 г. След като е взел предвид, че ще се затрудни събирането на публично вземане в предполагаем размер 7 243,00 лв. и лихва за забава от 3 732,46 лв. към 30.05.2022 г., публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е наложил обезпечителни мерки - възбрана върху два броя недвижими имоти, собственост на Д. Д. М.:

1) търговски обект /магазин/, МАГАЗИН ЗА ХРАНИТЕЛНИ СТОКИ, находящ се в [населено място], [община], район "Б.", в Едноетажна сграда на [улица], със застроена площ от 21 кв. м., при граници [улица], аптека, двор и видеотека, заедно със съответните идеални части от общите части на Сградата и от правото на строеж върху собствения им УПИ, целият с площ от 985,00, с граници 32216.2297.9.3.3 /тридесет и две хиляди двеста и шестнадесет точка две хиляди двеста деветдесет и седем точка девет точка три точка три/. 32216.2297.9.3.1 /тридесет и две хиляди двеста и шестнадесет точка две хиляди двеста деветдесет и седем точка девет точка три точка едно/, под обекта: няма, над обекта: няма, придобит с нотариален акт НА № 51, том 3, рег. № 22075, дело 390 от 13.12.2016 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 6975.30 лв.; 2) търговски обект /магазин/, ВИДЕОТЕКА, находяща се в [населено място], [община], район "Б.", в Едноетажната сграда на [улица] /дванадесет/, със застроена площ от 21,00 кв.м., състояща се от търговско помещение, склад и санитарен възел, при граници: [улица], Магазин и от две страни двор, заедно със съответните идеални части от общите части на Сградата и от правото на строеж върху гореописания Поземлен имот, площ 21 кв.м, с граници на същия етаж -

32216.2297.9.3.2 /тридесет и две хиляди двеста и шестнадесет точка две хиляди двеста деветдесет и седем точка девет точка три точка две/, под обекта - няма, над обекта - няма, придобит с нотариален акт НА 511, том 3, рег. № 22075, дело 390 от 13.12.2016 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) 6975.30 лв.

Постановлението е връчено по електронен път и е обжалвано пред директора на ТД на НАП С. с жалба вх. № 59-00-430/09.06.2022г.

С Решение № ПО-59/15.06.2022 г. на директора на ТД на НАП С., жалбата срещу ПНПОМ с изх. № С220022-023-0001547 от 01.06.2022 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е оставена без уважение като неоснователна. За да стори това, в решението си горестоящият орган е приел, че постановлението е издадено от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане на орган по приходите, в установената форма и съдържание и при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 и ал. 3 ДОПК. Посочил е, че публичният изпълнител в условията на обвързана компетентност възприема доводите на ревизиращите за предполагаемия размер на бъдещите публични задължения. Тъй като в случая ревизиращият екип е установил данни за укрити приходи/доходи, в резултат на установено несъответствие между направените от ревизираното лице разходи и декларираните и/или получени от него доходи за 2016 г. и предвид установеното, че годишният размер на паричните постъпления е недостатъчен за покриване на очакваните задължения, е обоснован извод, че неговото събиране ще бъде значително затруднено.

Решението на директора на ТД на НАП С. е връчено по електронен път на адресата на 16.06.2022г., видно от удостоверението за извършено връчване по електронен път.

По делото са приложени всички доказателства, събрани в хода на административното производство. Представен е ревизионен акт (РА) № Р-22220621006875-091-001/22.06.2022г., в който е посочено, че Д. Д. М. има установени задължения в общо в размер на 11021,73 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че с постановление изх. № С220022-139-0001545 от 11.07.2022 г., на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С220022-023-0001547 от 01.06.2022 г. С административната преписка по делото са представени още: справка от информационния масив на НАП „Профил за задълженото лице“; справка за вписвания, отбелязвания и заличавания по данни на ФЛ/ЮЛ от информационната система на АВ и справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове на физическо/юридическо лице, към 31.05.2022 г., от Регистър на банковите сметки и сейфове на Българска народна банка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е получено от жалбоподателя на 16.06.2022 г. по електронен път. Жалбата срещу него е подадена на 24.06.2022 г., т.е в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК.

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, доколкото с обжалваното ПНПОМ с изх. № С220022-023-0001547 от 01.06.2022 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., се засягат пряко права и интереси на Д. Д. М.. Поради изложеното, жалбата, като подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване административен акт е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на оспорения акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния административен орган съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК и в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното решение акт - потвърденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С220022-023-0001547 от 01.06.2022 г., което е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП, съгласно правомощията, предоставени с чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма.

Съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, като съгласно ал. 2 предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197, а съгласно ал.3 предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Съгласно чл. 195, ал. 7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 и чл. 195, ал. 5. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал.3 на чл. 197 ДОПК абсолютни условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК обаче поставя изисквания за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане следва да съответства на вземането на държавата. При определяне на обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и интересите на длъжника, като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК. Принципът на съразмерност изисква упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по- голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или

се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на, ал. 5 на чл. 6 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания за необходимостта от налагане на обезпечителната мярка. Същата за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща тази произтичаща от преследваната от закона цел. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно следва да е мотивиран и обоснован. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията визирани в чл. 196, ал. 1 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Налагане на мерките следва да е обоснована от органа съобразно преследваната от закона цел.

Предвид изложеното следва, че в съответствие с изискването на чл. 121, ал. 1 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки са наложени при издаване на ревизионния акт (втора хипотеза на посочената разпоредба).

От доказателствата по делото е видно, че срещу длъжника на 30.05.2022 г. орган по приходите при ТД на НАП С. е издал искане за предварително обезпечаване на задължения като посочва, че са установени данни за укрити приходи/доходи като очакваният размер на задължението е в предполагаем размер 7 243,00 лв. и лихва за забава от 3 732,46 лв. към 30.05.2022 г., поради което ще се затрудни събирането на вземането, като е предложил да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки.

По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен му от органа по приходите, обстоятелството, че обичайният годишен размер на паричните постъпления на жалбоподателя е недостатъчен за покриване на очакваните задължения, публичният изпълнител е постановил спорната обезпечителна мярка. Посочено е, че наложената възбрана на 2 броя недвижими имоти собственост на Д. Д. М. съответства на предполагаемия размер на бъдещите публични задължения съгласно изискването на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, предвид стойността на данъчните им оценки, които по Нотариален акт за дарение на недвижими имоти № 51, том III, рег. № 22075, дело № 390 от 2016 г. са в размер съответно: 6975.30 лв. и 6975.30 лв.

Съдът намира, че наложените обезпечителни мерки са постановени в нарушение на материалния закон, в каквато насока са наведените в жалбата оплаквания.

На първо място, в искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки не са изложени мотиви и от съдържанието му не става ясно кои точно действия на ревизираното лице ще доведат до затруднено събиране на предполагаемите публични вземания. Направено е предложение за вида на обезпечителните мерки без анализ на дейността на ревизираното лице, дали има установени и непогасени публични задължения, като липсва и информация дали физическото лице е некоректен длъжник.

На второ място, публичният изпълнител също напълно формално е възприел искането на органите по приходите и е наложил възбрана на 2 броя

недвижими имоти, като в постановлението не е посочено защо се приема, че ще се създадат затруднения при изпълнение на задължението, не е направен анализ на евентуалните затруднения, които би могло да създаде налагането на обезпечителните мерки. Посочено е само, че е налице ревизионно производство, както и, че с цел на обезпечаване на предполагаемото вземане следва да бъдат наложени посочените в постановлението предварителни обезпечителни мерки. Това порочно налагане на възбрана на двата имота от страна на публичния изпълнител, без да са спазени визираните в ДОПК условия и предпоставки, води до незаконосъобразност на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, а от там и до незаконосъобразност на решението на Директор ТД на НАП, с което по същество, с бланкетни и общи мотиви, е потвърдено Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Директорът на ТД на НАП не е съобразил дали обезпечителната мярка е подходяща и дали съответства на обезпечителната нужда, респективно на това дали съответства на предполагаемото задължение и дали с това обезпечение не се затруднява ревизираното лице.

В решението си решаващият орган е приел, че публичният изпълнител е бил сезиран с мотивирано искане от ревизиращия екип, произнесъл се е въз основа на представените от екипа документи в подкрепа на мотивите за искането на екипа, поради което са изложени доводи, че са били налице предпоставките за издаване на ПНПОМ по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Този извод на решаващият орган противоречи на чл. 121, ал. 1 и, ал. 3 от ДОПК. Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагане на предварителни обезпечителни мерки. Мотивирано искане е искане, което освен декларативно изложени мотиви, съдържа и фактически установявания в подкрепа на мотивите, а самите фактически установявания са подкрепени с доказателства, приложени по преписката. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл. 169 АПК) и спазен ли е принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК.

В процесния случай съдът намира, че в постановлението липсват изложени конкретни мотиви, които да обосноват извода, че без налагането на предварителните обезпечителни мерки ще се затрудни събирането на предполагаемото публично задължение. Безспорно е, че по отношение размера на предполагаемите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай размерът на предполагаемото публично вземане не е в „особено големи размери“, което практически е един от мотивите за налагане на обезпечителните мерки. Тук следва да се отбележи, че особено големият размер на публичното задължение действително предпоставя наличието на по-висок риск за неговото събиране, но дори и в тази хипотеза изводът за невъзможност или затруднено събиране на публичните вземания следва да е подкрепена и от други факти и доказателства - такива, които се извличат от естеството - общо финансово и имуществено състояние, фискална история, в това число резултати от

ревизии и проверки, наличието на други непогасени публични задължения, конкретни негови действия - например такива, които могат да се определят като препятстване на проверки, укриване на данни, извършено след възлагане на ревизията разпореждане с активи и др., въз основа на които да се направи обоснован извод, че без налагането на обезпечителните мерки събирането на вземанията, произтичащи от ревизията, ще бъде невъзможно или сериозно затруднено. Подобни конкретни факти и данни в случая не са посочени нито в искането на ревизиращия орган, нито в ПНПОМ, нито в решението на директора на ТД на НАП. По делото да са представени доказателства относно извършените от публичния изпълнител справки относно имотното състояние на жалбоподателя и дали е имал просрочени публични задължения за отминал период. Писмените доказателства, сред които и справка от информационните масиви на НАП „Профил на ЗЛ“ – имущество (л. 38 по делото) с актуални данни към 11.05.2022 г. също не е обсъдена в ПНПОМ, респ. в решението на директора на ТД на НАП. По този начин не е анализиран видът на активите и тяхната актуална стойност, което да позволи да се извърши съпоставка на каква част от тяхната обща стойност възлиза предполагаемият размер на публичното вземане и съответно да се прецени съществува ли и какъв е риска от събиране на вземането. Липсата на такава информация препятства както съдебната проверка относно обосноваването на изводите на публичния изпълнител, че съществува риск от събирането на предполагаемото вземане, така и проверката относно спазването на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК.

Ето защо съдът счита, че мотиви в акта липсват, а посоченото в решението твърдение, че обезпечителните мерки се налагат за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на което събирането на задължения за данъци ще бъде невъзможно или значително, е изцяло декларативно. Тук следва да се отбележи още, че с оглед вида на наложената обезпечителните мерки – „възбрана на недвижим имот“ и броят на възбранените имоти - 2 броя, които по представената справка (л. 38 по делото) с актуални данни към 11.05.2022 г. са с данъчни оценки в размер на 8 664,70 лв. и 12 997 лв. на практика сочи прекомерното обременяване на длъжника. Отделно от това, както и по-горе бе казано, липсват каквото и да е позоваване на конкретни факти и данни, въз основа на които да може да се направи обоснован извод, че без налагането на обезпечителните мерки събирането на вземанията, произтичащи от ревизията, ще бъде невъзможно или сериозно затруднено. Представените доказателства във връзка с обстоятелството, че постановените обезпечителни мерки са продължени са ирелевантни в настоящото производство.

С оглед на изложеното съдът намира, че по делото не се доказва от страна на ответника наличието на предпоставките по чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Липсата на яснота по въпроса как точно без налагането на ПОМ ще се затрудни събирането на предполагаемите задължения към фиска обуславя извод за неспазване на изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК, което по смисъла на чл. 197, ал. 3 представлява абсолютно основание за отмяната на ПОМ. В това отношение

следва да се има предвид, че в процеса тежестта да установи наличие на необходимост от обезпечаването се носи изцяло от ответника, който в случая не прояви никаква активност за доказване на тази теза.

По изложените съображения, Решение № ПО-59/15.06.2022г. на директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата на Д. Д. М. с вх. № 59-00-430/09.06.2022 г. по описа на ТД на НАП С., срещу ПНПОМ с изх. № С220022-023-0001547/01.06.2022 г., издадено от П. В., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е незаконосъобразно и следва да бъде отменено

Предвид изхода на делото и своевременното искане на жалбоподателя, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, в полза на оспорващия следва да се присъдят разноски по делото, съгласно представения списък и доказателства за извършени плащания в размер на 960 лв. В останалата част претенцията е неоснователна.

На основание чл. чл.197, ал.4 от ДОПК, решението не подлежи на обжалване. Водим от изложеното, Административен съд София - град, Първо отделение, 65-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Д. Д. М. от [населено място], решение № ПО-59/15.06.2022 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. и

ОТМЕНЯ постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №С220022-023-0001547/01.06.2022 г., издадено от П. В. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. да заплати на Д. Д. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място], направените по делото разноски в размер на 960,00 (деветстотин и шестдесет) лева.

Решението, на основание чл.197, ал.4 ДОПК, е окончателно.

Съдия